

Gliwice (Woj. Śląskie)

Kościół pw. Wniebowzięcia NMP ([opis](#))

KOŚCIÓŁ POD WEZWANIEM WNIEBOWZIECIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY W GLIWICACH

Niewiele znamy faktów z najstarszej historii tego kościoła. Wiadomo, że został zbudowany w Zębówcach koło Oleśna w 1493 roku, a jego opiekunami byli zawsze właściciele pobliskiego majątku. Warto pamiętać, że budowa kościoła miała miejsce w trakcie rozkwitu Renesansu w Europie, w dobie odkryć Mikołaja Kopernika i Krzysztofa Kolumba, gdy swoje dzieła tworzyli artyści tej młoty, co Leonardo da Vinci i Michał Anioł. Z tego okresu pochodzily najstarsze fragmenty polichromii wewnątrz kościoła i figura Ecce Homo. Kościół był kilkakrotnie przebudowywany. Początkowo wieża stała osobno. Szwój obecny kształt kościoła zawdzięcza pracom prowadzonym w XVII i XVIII wieku. Pierwszej górnictwowej renowacji został poddany na początku XVII wieku, na przełomie XVII/XVIII wieku został od wewnątrz odświeżony i pomalowany. Wówczas też uzupełniono wnętrze o liczne rzeźby i obrazy. Z tego okresu pochodzi ambona oraz ołtarze: główny i boczne poświęcone św. Brygidy i św. Annie. Niewiele wiemy o wykonawcach, którzy pracowali przy budowie kościoła. Pierwszym znanym twórcą jest mistrz ciesielski Wojciech Kokot, który w 1777 roku dobudował do kościoła wieżę.

W czasie III Powstania Śląskiego zabytek został przetrzebiony pociskami artyleryjskimi, który wszedł od strony prezbiterium blisko ołtarza głównego, przebił balustradę chóru i organy, a następnie utwierd w balce poprzecznej. Niewypał znaleziono podczas prac rozbiórkowych. Po rozbrojeniu umieszczono go ponownie w balce.

W latach dwudziestych XX wieku ukazało się w lokalnej prasie ogłoszenie: „Jadny, drewniany kościół do wzięcia”. Ówczesne władze miasta podjęły decyzję o zakupie kościoła na nowo powstający Cmentarz Centralny, uważany za jeden z piękniejszych wówczas cmentarzy w Europie. Pracami rekonstrukcyjnymi kierował Robert Jesolek pod nadzorem architekta miejskiego Schablika. Przeniesienia polichromii ścian i stropu dokonał Karol Piatzek. Kościół został oddany do użytku 30 października 1926 roku i był ozdobą Cmentarza przez blisko 70 lat. Niestety pod koniec lat siedemdziesiątych został zamknięty i uległ poważnej dewastacji.

Po roku 1989 nastąpiła zmiana klimatu politycznego i nowe władze samorządowe miasta podjęły decyzję o konieczności ratowania tego zabytku. Po demontażu kościoła i zabezpieczeniu wyposażenia, znaleziono dla tego obiektu nową lokalizację. W 1997 roku rozpoczęto prace budowlane, związane z przeniesieniem kościoła na teren nowego już Cmentarza Starokoziełskiego, który od połowy XIX wieku pełnił funkcję wielowyznaniowego cmentarza komunalnego. Tu, w pobliżu pozostałości po grobowcach znakomitych gliwickich rodów, kościół został na nowo postawiony, najpiękniej staraniem Gminy Gliwice, a od 1999 roku staraniem Diecezji Gliwickiej. Prace budowlane, projektowa i konserwatorskie wykonywało wiele firm: Altom z Wadowic, Art-Reno z Zabrze, Roblren z Gliwic, Pracownia Konserwacji Zabytków z Pszczyny i Sosnowca oraz Pracownia Akant z Gliwic.

W roku Wielkiego Jubileuszu - 15 sierpnia 2000 roku - ks. biskup ordynariusz Jan Włoczek dokonał poświęcenia kościoła.

PAMIĘCI
MIEZKANÓW GLEWIC POWODOWANYCH PRZEZ WOJSKA SOWIECKIE
PODOKS DZIAŁAŃ WOJENNYCH W STYCZNIU 1945 ROKU
PAMIĘTAMY CIĘSŁA DLA NAS WEZWIANIEM DO POKOJU I TOLERANCJI
PREZIDENT MIA
GLEWICE
GLEWIC 2005
STOWARZYSZENIE
GLEWITZER KREIS
ZUM GEDENKEN AN DIE WÄHREND DER KRIEGSHANDLUNGEN
IM JANUAR 1945 DURCH SOWJETISCHE TRUPPEN ERMORDETEN GLEWITZER
SIE SIND NICHT VERGESSEN-SIE MAHEN UNS ZU FRIEDEN UND TOLERANZ
OBERBÜRGERMEISTER
DER STADT GLEWICE
GLEWITZ 2005
VEREIN
GLEWITZER KREIS

